

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ: ПЕРЕВАГИ ТА ВИКЛИКИ

Дячук Н. М.

доктор філософії,

*викладач кафедри англійської філології
та методики навчання англійської мови*

*Тернопільського національного
педагогічного університету імені В. Гнатюка*

Поява мовних моделей на зразок *ChatGPT*, *Gemini* та інших уже значним чином вплинула на багато процесів у сучасному суспільстві. Не виключенням є і вивчення мов. Використання технологій штучного інтелекту відкриває нові можливості в організації занять, безліч навчальних матеріалів, які можна легко і швидко адаптувати до індивідуальних потреб учнів. Тим не менше, штучний інтелект кидає нові виклики перед суспільством, в тому числі й вчителями, котрі постають перед проблемою використання учнями штучного інтелекту під час виконання домашніх завдань.

Широке впровадження технологій штучного інтелекту в усі сфери діяльності вимагає відповідної модернізації й в освіті. Це означає, що одночасно зі знаннями найновіших розробок та впроваджень у сфері, в якій працює учитель, чи викладач, з вмінням використовувати сучасні методи навчання та адаптовувати їх до потреб та інтересів учнів різного віку, педагог також повинен уміти користуватися новітніми технологіями та застосунками, які нададуть учням можливість ефективно навчатися та формуватимуть у них зацікавленість у вивченні іноземної мови. Це означає, що сучасний вчитель повинен уміти використовувати штучний інтелект як допоміжний засіб навчання учнів [2, с. 41]. Значна частина вчителів не володіє такими вміннями, а це означає, що необхідно буде витратити певний час на їх навчання, що не дозволить миттєво впровадити найновіші технології навчання на базі штучного інтелекту.

На сьогодні роль учителя полягає не лише у передаванні знань учням, оскільки інформація є легкодоступною та її можна отримати з різноманітних джерел. Педагоги стають тими, хто може також навчити учнів важливих комунікативних умінь, умінь знаходити інформацію, визначати надійні джерела цієї інформації та тими, хто здатен впроваджувати інноваційну освіту, що відповідає запитам і вимогам суспільства.

Використання штучного інтелекту в навчанні іноземних мов дозволить учителеві індивідуалізувати цей процес, адаптовуючи його до можливостей та потреб кожного учня з мінімальними затратами часу. Це також надасть можливість формувати міжкультурні комунікативні вміння, робити акцент на формуванні практичних умінь і навчати учнів самостійно планувати процес самоосвіти. Водночас, важливо розуміти, що штучний інтелект є лише допоміжним інструментом у навчанні, котрий допоможе оцінити роботу учнів, або студентів,

VII МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

надати відгук чи аналіз виконаних завдань, проте не замінити вчителя, котрий може навчити учнів поваги, емпатії, розуміння, взаємодопомоги, поваги до інших культур та інших важливих якостей у процесі навчання іноземної мови. Важливо знайти баланс у використанні технологій штучного інтелекту в освіті та робити акцент на пріоритетності взаємодії між учителем та учнями й між самими учнями.

Одночасно з труднощами, штучний інтелект відкриває нові можливості в навчанні іноземних мов, і швидкість, із якою здійснюється його впровадження в навчальний процес, є свідченням того, що переваги значно перевищують труднощі, котрі постають перед сучасними педагогами. Так, штучний інтелект може використовуватися для створення матеріалів, адаптованих до потреб кожного учня, для перекладу, як допомога у виконанні письмових завдань, для практики спілкування іноземною мовою в усній та письмовій формі, впровадження елементів гейміфікації та віртуальної реальності в навчальний процес з метою зацікавлення учнів та максимального його наближення до реальних умов спілкування іноземною мовою [1, с. 143].

Не зважаючи на те, що, як правило, використання студентами, чи учнями на заняттях з іноземної мови машинного перекладу не схвалюється педагогами, вкрай складно виявити такий переклад, і спроби запобігти його використанню студентами поки що не виявилися ефективними. Тим не менш, машинний переклад може застосовуватися як інструмент навчання. Для прикладу, вчитель може пропонувати учням порівняти власний переклад тексту з машинним перекладом, виправити неточності, або помилки в машинному перекладі, чи запропонувати можливі покращення. Це навчить учнів і студентів умінню аналізувати та заохочуватиме застосовувати набуті ними знання для вирішення практичних завдань.

На додачу, штучний інтелект може слугувати ефективним інструментом для покращення вмінь письма учнів, даючи рекомендації щодо структури письма та виправляючи граматичні й лексичні помилки у творах учнів чи студентів, пропонуючи додаткові завдання для тренування складних граматичних конструкцій, або лексики. Це заохочуватиме до самонавчання та роботи над власними помилками.

Спілкуючись із чатботами, учні можуть вдосконалити власні іншомовні комунікативні вміння. Після короткої розмови зі штучним інтелектом, учні та студенти можуть отримати відгук про граматичну чи лексичну правильність оформлення висловлювань і пропозиції щодо їх вдосконалення. Користуючись застосунками на базі віртуальної реальності, учні мають можливість спілкуватися з персонажами, створеними штучним інтелектом, які виконуватимуть роль учителя, однолітка, чи улюбленого персонажа мультфільмів, або фільмів. Це дозволить мотивувати учнів до спілкування іноземною мовою та допоможе уникнути страху помилок. Як результат, вони з більшим ентузіазмом прийматимуть участь у схожих видах діяльності на заняттях.

Загалом, слід відзначити, що, аби залишитися ефективною, освіта повинна постійно реагувати на суспільні процеси та зміни пріоритетів. Збільшення популярності штучного інтелекту вимагає від навчальних закладів навчати учнів не

лише вмінь аналізувати та засвоювати інформацію, а й уміти працювати із технологіями на основі штучного інтелекту. Не виняток і навчання іноземних мов, оскільки тут ефективне використання мовних моделей допоможе збільшити зацікавлення, знизити страх помилок і адаптувати процес вивчення іноземної мови до індивідуальних потреб кожного учня, враховуючи його інтереси та рівень знань.

ЛІТЕРАТУРА

1. Jeong-Bae Son, Kathleen Ružić N., Philpott A. Artificial intelligence technologies and applications for language learning and teaching. *Journal of China Computer-Assisted Language Learning*. 2023. URL: <https://www.degruyterbrill.com/document/doi/10.1515/jccall-2023-0015/html> (дата звернення: 05.05.2025).
2. Yang A. Challenges and Opportunities for Foreign Language Teachers in the Era of Artificial Intelligence. *International Journal of Education and Humanities*. 2024. 4(1). P. 39-50.

APPROCHES MÉTHODOLOGIQUES INNOVANTES POUR L'ENSEIGNEMENT DE LA TRADUCTION MÉDICALE : VERS UNE CLASSIFICATION FONCTIONNELLE DE LA TERMINOLOGIE

Ivashchuk A.

*PhD dans le domaine de la pédagogie, maître de conférences,
Maître de conférences au département des langues étrangères à orientation
humanitaire et sociale
Université Nationale Polytechnique de Lviv
Lviv, Ukraine*

Dans un contexte marqué par une intensification des échanges médicaux internationaux, notamment en période de crise ou de guerre, la traduction médicale s'impose comme une compétence cruciale. En Ukraine, la coopération avec des médecins étrangers pour le traitement des blessés, en particulier dans des centres spécialisés, a révélé l'importance d'une formation traductologique ciblée dans le domaine de la santé. Cela exige non seulement une excellente maîtrise linguistique, mais aussi une connaissance approfondie de la terminologie et des spécificités culturelles du discours médical.

La traduction médicale, qu'elle soit écrite ou orale, repose sur la capacité à restituer avec exactitude, concision et clarté des informations techniques complexes, souvent vitales pour le patient [1]. Or, dans les cursus universitaires de langues étrangères, l'enseignement de la traduction spécialisée reste encore insuffisamment structuré, notamment en ce qui concerne la médecine.

La principale difficulté que rencontrent les enseignants dans ce domaine réside